

ปรางทิพย์ มณีสะอาด 2556: การลดการสูญเสียอาหารไก่ในระบบปิดของโรงเรือนเลี้ยง
ไก่เนื้อ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีและการจัดการสิ่งแวดล้อม)
สาขาวิชาเทคโนโลยีและการจัดการสิ่งแวดล้อม ภาควิชาเทคโนโลยีและการจัดการ
สิ่งแวดล้อม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์
จักรกฤษณ์ มหัจฉริยวงศ์, Ph.D. 103 หน้า

งานวิจัยนี้เป็นการใช้หลักการของเทคโนโลยีสะอาดในการตรวจประเมินกระบวนการเลี้ยง
ไก่เนื้อ เพื่อค้นหาต้นเหตุของปัญหาและกำหนดทางเลือกในการปรับปรุงในกระบวนการเลี้ยงไก่เนื้อ
ด้วยการลดการสูญเสียของอาหารไก่ ซึ่งนอกจากจะเป็นผลดีทางด้านเศรษฐศาสตร์แล้วยังเป็น
มิตรต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย จากผลการตรวจประเมินเบื้องต้น พบว่าต้นทุนหลักในการเลี้ยงไก่เนื้อ
คือ อาหารไก่ เมื่อทำสมมูลมวลสารในการประเมินละเอียด พบว่าการสูญเสียเกิดขึ้นในขั้นตอน
การเติมอาหารในถังอาหาร การตกหล่นออกด้วยการกินของไก่จากถังอาหารลงสู่พื้นและบ่อน้ำ
ด้านล่าง และการทิ้งเศษอาหารในถังอาหารช่วงเปลี่ยนชนิดของอาหารและช่วงก่อนจับจำหน่าย
รวมเป็นอาหารที่สูญเสีย 839.4 กิโลกรัมต่อรอบการเลี้ยง คิดเป็นร้อยละ 1.90 จากการใช้ทางเลือก
ในการลดปริมาณการสูญเสียอาหารพบว่าการเพิ่มอุปกรณ์รองรับถังอาหารขนาด 70x70
เซนติเมตร จำนวน 390 แผ่น ช่วยลดการสูญเสียได้ 1,498.80 กิโลกรัมต่อปี คิดเป็นเงิน
19,841.88 บาทต่อปี และช่วยลดแก๊สเรือนกระจกได้คิดเป็น 1.50 ตัน CO₂e ต่อปี และการปรับ
เปลี่ยนวิธีการให้อาหารบางช่วงเวลาทำให้ลดของเสียลงได้ 3,537.6 กิโลกรัมต่อปี คิดเป็นเงิน
48,785.76 บาทต่อปี และช่วยลดแก๊สเรือนกระจกได้เป็น 3.60 ตัน CO₂e ต่อปี ในการลงทุนเพื่อ
ปรับปรุงในลักษณะนี้มีต้นทุนต่ำ สามารถคืนทุนได้ภายใน 2 เดือน 6 วัน จึงเหมาะสมต่อการนำไป
ประยุกต์ใช้กับวิธีการเลี้ยงไก่เนื้อแบบเดียวกันนี้ซึ่งมีเป็นจำนวนมากทั้งขนาดเล็กและขนาดกลาง

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก